

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Dér synes jeg, hr. Aage Frandsen kom med et af dagens mest sandfærdige udsagn: »Jeg ved jo ikke, hvad bagmandspolitiet går og laver.« Nej, det er præcis det, der er problemet! Og man kan have en eller anden overbevisning og tro på, hvad det er, de går og laver, men man ved det ikke, vel?

Og at alle papirer er kørt til bagmandspolitiet... Jeg vil så gerne forstå hr. Aage Frandsen, vi plejer jo at være enige om mange ting, vi to, men vil hr. Aage Frandsen ikke godt prøve, sådan så jeg kan se det for mig, at forklare, hvad det så er, der skal gå i gang og på hvilket grundlag? Hvis nu der var en eller anden fjern byggegrund, som hr. Aage Frandsen ikke mente havde noget med bagmandspolitiet at gøre, hvad er så grundlaget for undersøgelsens start? Og hvad så, hvis det viser sig, at det også ligger hos bagmandspolitiet?

Prøv lige at forklare os det. Det er jo dog hr. Aage Frandsen, der er forslagsstiller, og nu må det være os, der stiller spørgsmål til hr. Aage Frandsen, ligesom vi plejer at stille spørgsmål, når ministeren kommer med et forslag. Prøv at forklare mig det, jeg vil så gerne kunne se det for mig.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hvor der er vilje, er der vej også til at forstå, hvis man vil. Er det ikke sådan, at der i det, vi foreslår skal undersøges, er en række ting, som vi må gå ud fra med 99,99999 pct.s sandsynlighed ikke undersøges af bagmandspolitiet? Er vi ikke enige om det?

Alternativet, hvis ikke vi kan være enige om det, for man ved jo aldrig noget, er selvfølgelig, at man må sige i al fremtid, at når bagmandspolitiet er i gang med noget som helst, og det gælder enhver form for politimyndighed, så kan Folketinget overhovedet ikke lave en undersøgelse.

Så må vi sige om den lov, der i sin tid blev vedtaget, at der har Folketinget godt nok rigtig dummet sig, fordi den betyder, at man i al evighed ikke kan undersøge noget som helst. Man skal bare få politiet til at undersøge sagen, bare et lille hjørne, så ved man jo aldrig, om de undersøger hele feltet.

Der synes jeg, vi har et fælles problem. Det må vi se at få løst. Hvad gør vi i denne forbindelse? Alternativet kan vel ikke være – heller

ikke for fru Birthe Rønn Hornbech – at vi aldrig kan undersøge noget, hvis politiet er inde i et lille bitte hjørne?

Jeg tror, at den daværende justitsminister ville have været glad for en sådan form, for tænk nu, hvis der bare lige havde været én sag til, som politiet var nødt til at undersøge tilbage i begyndelsen af 1990'erne, så havde man slet ikke kunnet lave noget som helst i den forbindelse. Det kan jo ikke være det, der var meningen – heller ikke fra lovgivernes side, hvoraf de fleste af de tilstedeværende i salen i øjeblikket også var lovgivere dengang. Det kan da ikke være meningen, at vi overhovedet ikke må lave en undersøgelse.

Vi har altså en vanskelighed, en modsætning mellem disse to hensyn, nemlig at politiets undersøgelse skal respekteres, og at Folketingets vilje også skal føres ud i livet. Hvad gør man så? Man hjælper hinanden, og hjælper man ikke hinanden, så må man bruge det middel at vedtage noget, for så er der nogle, der måske bliver mere hjælpsomme.

Kl. 15.30

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg finder også, det er på sin plads at komme med et par betragtninger.

Jeg vil egentlig godt starte bagfra, fordi jeg faktisk synes, at hr. Aage Frandsen i sit indlæg afspejlede den ydmyghed, som man skal udvise i forhold til lovgivningen, ligesom man altid skal forsøge at gøre sig umage, så tingene bliver gjort på den rigtige måde og også på den måde, som man egentlig forventer, at lovgivningen bliver ført ud i livet på. Det vil jeg gerne kvittere for, for jeg synes, det er en god proces i forhold til at komme videre.

Jeg forstod hr. Aage Frandsen sådan, at de spørgsmål, jeg stillede under mit første indlæg, for at vi kan få en fornuftig afgrænsning, vil blive besvaret af forslagsstillerne mellem første og anden behandling. Det vil i hvert fald være ekstremt behjælpeligt.

Hvad vil det sige, at forholdet er af samfundsmaessig relevans? Vil man gennemgå samtlige byrådsafgørelser for at vurdere, om afgørelserne er forkerte? Skal enhver sag om aktindsigt gennemgås osv.?

Det er meget konkrete spørgsmål. Vi er ikke ude i det der store mudderfelt nu. Det er konkrete ting, hvor jeg går ud fra, at forslagsstillerne er hundrede procent enige med hinanden og meget klart kan melde ja eller nej til, hvad der er